

[Ebba Strange]

til alternative sanktioner og om, at de udbygges i hastigt tempo.

Jeg når ikke mere i denne omgang, men vi kan vende tilbage i anden omgang.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til statsministeren for denne redegørelse om, hvad der bør ske, for at vi kan forebygge kriminaliteten, og jeg vil gerne begynde med at omtale nogle af de spørgsmål, hvor jeg er enig med statsministeren, og som jeg er glad for at han kommer ind på. Dér vil jeg først nævne Det Kriminalpræventive Råd og det arbejde, der gøres af det. Det kan vi i fællesskab glæde os over, men selv om det er godt, at statsministeren glæder sig over, at pengene til Det Kriminalpræventive Råd fra 1986 til 1987 er forøget med 25 pct., synes jeg, det havde været rigtigt af statsministeren at føje til, at det kun skyldes et pres fra de Radikale, for det havde regeringen ikke selv tænkt sig skulle ske.

I øvrigt er der vel også grund til at gøre opmærksom på, at der bruges i alt 4.500 mill. kr. til justitsministerens område med straffesystem og retssystem, og at der bruges 3,2 mill. kr. – det er altså mindre end 1 promille – til det kriminalpræventive arbejde. Det er i hvert fald ikke dér, der sløses med bevillingerne. Men jeg er glad for, at statsministeren lægger stor vægt på det; man må så sige, at man altså får noget for pengene dér.

Derefter omtaler statsministeren samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politiet, og det er jeg også glad for at statsministeren kommer ind på. Jeg vil i den forbindelse erindre om, at vi skal diskutere en ny folkeskolelov, og der er nævnt forskellige ting i statsministerens redegørelse, som jeg også er meget tilfreds med. Jeg mener dog, at en styrkelse af klasselærerfunktionen, som er foreslået af de Radikale, også havde været et meget virksomt middel i denne forbindelse. Men dér er vi altså godt tilfreds. Det drejer sig om de kommende generationer, men det er jo ikke dem, der begår kriminaliteten, og hvordan ser det ud med de generationer, der allerede er i gang?

Det drejer sig om forebyggelse af kriminalitet. Ministeren nævner, at der i løbet af 20 år er sket en tredobling af anmeldelserne. Nu er der ikke fuldstændig overensstemmelse

mellem antallet af straffelovsovertrædelser og anmeldelser. Man anmelder nok i vore dage mere, end man gjorde tidligere, men der er ingen tvivl om, at der er sket en stigning. Men ministeren har ligesom ikke spurgt, hvorfor der er sket den stigning. Et helt klart og indlysende svar ville det være, at antallet af unge mænd i den alder, hvor man især begår kriminalitet – det er i alderen 20–30 år – har været stigende i disse år og vil være stigende indtil begyndelsen af 1990'erne. Foretager vi os ikke noget specielt på dette område over for denne gruppe, vil vi altså uundgåeligt få en stigning i kriminaliteten. Det spørgsmål har statsministeren ikke omtalt.

Statsministeren har nævnt, at man i løbet af 4 år vil forøge politistyrken med ca. 450 mand over for knap 500.000 anmeldelser. Ingen skal bilde mig eller nogen anden ind, at det vil have afgørende virkning på kriminaliteten.

Dernæst tales der om hurtigere retsforfølgning og udvidelse af strafferammerne for vold. Vold er 1,5 pct. af det, vi taler om her. Det er ikke de store ting, der rammes med dette. Denne del af ministerens redegørelse virker ikke overbevisende på os, når jeg skal være venlig, helt bortset fra at regeringen dermed er parat til at trampe på menneskerettigheder og internationale aftaler; jeg tænker her på varetægtsfængsling, når det, man kan risikere at få i straf, er 60 dage.

Men så kommer jeg til det, der mangler, og som fru Ebba Strange allerede har været inde på. Jeg har nævnt, at man burde have stillet sig spørgsmålet, hvem det er, der begår disse straffelovsovertrædelser i dette enorme tal. Vi ved, at det typisk er unge mænd mellem 20 og 30 år, og vi ved altså, at det vil stige. Men vi kunne også have spurgt os, hvad det er, der får disse unge mænd mellem 20 og 30 år den ene gang efter den anden – for det er også karakteristisk – til at begå overtrædelserne.

Vi har ikke mange undersøgelser om det. Det er et ret uopdyrket marked. Men retsudvalget modtog den 12. februar 1986 – altså kort efter den debat, der havde været her i Folketinget sidste år – et ganske overordentlig interessant bilag om disse ting, byggede bl.a. på den undersøgelse fra Århus, som fru Ebba Strange var inde på. Den burde justitsministeren virkelig have forsynet statsmini-